

143. NOCLEH NA ODCHODU

297.

Z Pavlovic. Ž. P. r. II. 26. Ol. 276. Sachar. IV. 415

Pře-ne-ščasná ci - zí má - ti, aj, pře - ne - šča - sná ci - zí má - ti! Ne - mo - žu jí vy - ho - vě - ti.

[: Přeneščasná cizí máti, :]
nemožu jí vyhověti.

Seber, milá, své šatečky,
půjdem od té zlé mamičky.

Dyž pátú dovandrovali,
zase k sobě promluvili:

Dosť sem skoro ráno vstala,
do dňa šaty ozvařela.

V cizím kraji, v neznámosti,
tam nás Pámbů neopustí.¹⁾

Ustel, milá, postel bílú,
ponocujem si tu chvílu.

Ozvařela i oprala
a na plot jich vyvěšala.

Štyry míle vandrovali,
slova k sobě nemluvili.

Kerak bych já postel stlala?
Peřin sem si nenabrala.

Když matička ráno vstala,
hned nevěstu fackovala.

Až na jedné dolinečce
promluvil milý k milence:

Široký list jabloňový,
ešče širší jaborový.²⁾

Cos, nevěsto, cos dělala,
že po tobě neznat děla?

Tu si, milá, tu si sednem,
odpočinem si pod stínem.

Jabloňovým si ustelem,
jaborovým se přikryjem.

Šla nevěsta ven, plakala,
milému to žalovala.

A když sobě odpočali,
přece vandrovat museli.

¹⁾ a) Opustí-li, zvolám k němu,
neublížil sem žádnému.

b) Není možná, snad zahynu,
dyž od matky povandruju.

²⁾ Utrhneme list dubový,
ešče k tomu jaborový.

Ani vraně, ani strace,
ani mé milé panence.

Nezahyneš, moja milá,
kam ty půjdeš, půjdu aj já.

298. Čtení podobné tresti

Od Kyjova

Na tem dole, na podole,
šohaj dívča odlučuje.

Stel, má milá, bílé lože,
už to jinak byt nemože.

na to ostrožské podměstí:

Tak ju dlúho odlučoval,
štyry míle zavandroval.

Z čeho bych ho smutná stlala?
Peřin sem si nenabrala,
doma sem jich nenechala.

Shoď mia, milý, shoď mia s mosta,
ať sem já tej hanby prosta.

Štyry míle vandrovali,
slova k sobě nemluvili.

Přeneščasné vydávání,
dyž otca, mateře není.

Pochovaj mňa pod kopeček,
pod ten zelený háječek.

Až na pátú vandrovali,
slovo k sobě promluvili:

Dyby otec, máti byli,
peřin by mně nadědili.

Postav na mňa máj zelený,
aby bylo na znamení.

Vím já jednu dolinečku,
v tej dolince studenečku.

Široký list malinový,
ešče širší kalinový.

Já sem si Ťa na to nevzal,
abych Ťa s mosta shazoval.

Tam si, milá, spočineme,
chleba, sýra posvačíme.

Malinovým usteleme,
kalinovým odějeme.

Ale sem si Ťa na to vzal,
abych Ťa věrně miloval.

Tak si oni spočínali,
až večera dočekali.

Dyž přijeli na půl cesty,